

Przemowa pogrzebowa dla Profesora Bazylego Poskrobki, Fundatora Fundacji Ekonomistów Środowiska i Zasobów Naturalnych

W imieniu wszystkich Uczniów Profesora Bazylego Poskrobki – Jego doktorantów, Habilitantów i Profesorów – jako przedstawiciele białostockich Uczelni i ośrodków naukowych z Polski chcielibyśmy wyrazić naszą wdzięczność i podziękowanie za wspólne lata pracy zawodowej, przyjaźni i wkład jaki Profesor Bazyli Poskrobko wniósł w nasz rozwój naukowy i osobisty.

Tematyka naukowa, która była bliska Profesorowi, czyli zrównoważony rozwój i gospodarka oparta na wiedzy znajdowała odzwierciedlenie zarówno w dorobku naukowym, stylu zarządzania, jak i bezpośrednich relacjach z nami Wychowankami.

W zrównoważony sposób budując zespoły badawcze Profesor przyciągał do siebie przedstawicieli różnych ośrodków naukowych z Białegostoku i Polski. Zespoły badawcze którymi kierował składały się z przedstawicieli reprezentujących wszystkich białostockich Uczelni: Politechniki Białostockiej, Uniwersytetu w Białymstoku, Wyższej Szkoły Ekonomicznej oraz Wyższej Szkoły Finansów i Zarządzania. Tworząc często interdyscyplinarne zespoły uczyliśmy się otwartości na zmiany, wspólnego rozwiązywania problemów i wzajemnego szacunku.

Profesor nam, początkującym naukowcom, otwierał drzwi do świata nauki polskiej. Zabierał nas ze sobą na ważne wydarzenia naukowe, z dumą słuchał naszych wystąpień, i przedstawiał nas swoim kolegom-koleżankom-znanym profesorom renomowanych polskich Uczelni, takich jak: UE we Wrocławiu, Krakowie, Poznaniu, Katowicach, uniwersytetów Łódzkiego, Warszawskiego, Szczecińskiego są naszymi Kolegami i Koleżanki. To Ty Profesorze sprawiłeś, że nasze sieci badawcze wychodzą poza nasze macierzyste ośrodki naukowe i mają charakter ogólnopolski i międzynarodowy.

Na seminariach naukowych Profesor zawsze mówił, że są dwa typy opiekunów naukowych: Jeden typ to – Dyrygent, drugi – Liberał. Z perspektywy czasu możemy potwierdzić, że profesor był liberalnym dyrygentem, dawał nam swobodę i wolność naukową, od czasu do czasu naprowadzając nas na właściwe tory i zmuszając do pogłębionej refleksji. Preferował przywództwo transformacyjne, gdzie rozwój Katedry, Uczelni uzależniony był od rozwoju poszczególnych współpracowników. Rozwój był dla Naszego Profesora wartością nadrzędną. Zawsze nam powtarzał: „*Żyję Waszymi sukcesami*”. A my z podziwem patrzyliśmy jak przeszło 60-cio letni Profesor odkrywa tajniki komputera i dobrodziejstwa Internetu.

Profesor Bazyli Poskrobko był Naszym Ojcem Naukowym i jak przystało na Ojca – nie spuszczał z nas oka. Chwalił, ale i ganił w miarę potrzeby. Inspirował i zachęcał do pracy naukowej. Zaszczepił w nas chęć działania w sferze organizacyjnej. Tworząc Fundację Ekonomistów Środowiska i Zasobów Naturalnych i czasopismo *Ekonomia i Środowisko* pokazał, jak ważny jest również społeczny i gospodarczy kontekst nauki, czyniąc ją użyteczną dla społeczeństwa.

Zrównoważonym elementem pracy naukowej, była umiejętność łączenia przez Profesora osiągnięć nauki z praktyką gospodarczą i rozwiązywaniem ważnych dla gospodarki i środowiska naturalnego problemów. Wspólnie wypracowane w latach 90-tych przez interdyscyplinarny zespół naukowców z Wrocławia, Krakowa, Jeleniej Góry, Warszawy i Białegostoku – propozycje modyfikacji instrumentów ekonomicznych ochrony środowiska funkcjonują do dnia dzisiejszego. Realizując takie projekty My młodzi adepci nauki czuliśmy się wtedy naprawdę ważni i potrzebni - czuliśmy że zmieniamy świat na lepsze.

Otoczająca nas rzeczywistość, często pełna sprzeczności i kompromisów nie stanowiła dla Profesora bariery w ustawicznym własnym rozwoju i rozwoju swoich podopiecznych:

- W otaczającym nas świecie gdzie wiedza „ukryta” jest najcenniejszym zasobem **Ty Profesorze dzieliliś się z nami swoją wiedzą bez ograniczeń.**
- W świecie, gdzie czas jest zasobem ograniczonym **Ty zawsze miałeś dla nas czas i nigdy się nie spieszyłeś.**
- W świecie nauki, gdzie żądzą cytowania, wskaźnik Hirscha, publikacje międzynarodowe – **Ty wydawałeś kolejne publikacje monograficzne** popularyzując naukę w środowisku polskim i nie przejmowałeś się brakiem profilu na GoogleScholar.
- W świecie, gdzie rządzą pieniądze **Ty pokazywałeś że prawdziwe bogactwo to nie pieniądze, ale szacunek i współpraca,** że warto poczekać na zwrot z inwestycji oraz że często jest on niematerialny.

Jako lider i przywódca Profesor Bazyli Poskrobko:

- był niekwestionowanym autorytetem;
- nie dzielił a łączył;
- miał niezwykły dar widzenia przyszłych zjawisk i zmian w społeczeństwie;
- miał odwagę zajmować się tematami, które nie zawsze były najbardziej popularne, a przez to doceniane i finansowane;
- z pasją i zaangażowaniem wygłaszał swoje wystąpienia naukowe;
- miał też dar mówienia o rzeczach skomplikowanych i niewygodnych, w sposób prosty i porywający;
- wymagał przede wszystkim od siebie, a potem od innych;
- był szczery i autentyczny i wrażliwy;
- był człowiekiem pełnym pokory i cierpliwości;
- miał fantastyczne poczucie humoru;

Jako Lider: nie krytykował, nie oceniał, nie koncentrował się na sobie, nie wywyższał się i nie przechwalał – tym samym dając nam wzór do naśladowania.

Cytując Ericha Froma (książka pt. *Mieć czy być*) „Osoby, takie – jak prof. Bazyli Poskrobko – promieniują autorytetem, a tym samym nie muszą wydawać rozkazów, grozić, karać. Są zaawansowanymi w rozwoju jednostkami, **które przez to kim są** – a nie przez to co mówią lub czynią – pokazują kim może być istota ludzka”.

Odejście Naszego Profesora nie zwalnia nas z odpowiedzialności, odpowiedzialności za nasze badania, odpowiedzialności za rozwój młodych pracowników, odpowiedzialności za siebie nawzajem – nie zwalnia nas z odpowiedzialności za bycie dobrymi ludźmi. Wzór do naśladowania mamy doskonały, zasady znamy, teraz pozostało nam tylko kontynuować dziedzictwo Naszego Nauczyciela prof. Bazylego Poskrobko.

Dziękujemy, że mogliśmy na swojej drodze naukowego i osobistego rozwoju spotkać tak Wielkiego i Wspaniałego Człowieka. Nie umiera ten, kto trwa w sercach i naszej pamięci. Ty pozostaniesz z nami na zawsze.

Wspólnie przygotowali i podpisali Wychowankowie Profesora Bazylego Poskrobko

Białystok, 2 listopada 2021 rok

A tak wspominają Profesora Jego Wychowankowie:

Ela Broniewicz

Profesorze.... Byłeś, jesteś! Moim OJCEM NAUKOWYM. Mimo, że tylko 10 lat pracowaliśmy w tej samej jednostce, to do końca pozostałeś moim JEDYNYM PRAWDZIWYM SZEFEM. Miałam to szczęście, by początek mojej drogi zawodowej przebiegał w pobliżu Twojej Osoby. Był to najważniejszy okres mojej pracy. Ukształtowało mnie to jako naukowca, nauczyciela, dojrzałą osobę. Dziękuję Ci, że ufaleś nam, swoim współpracownikom. Tworzyłeś wizje i powierzałeś coraz bardziej odpowiedzialne zadania. Dziękuję, Panie Profesorze, za opiekę nad całym moim zawodowym życiem!

Maciej Cygler

Zapamiętam Profesora jako mojego promotora i pierwszego nauczyciela warsztatu akademickiego, który nauczył mnie dostrzegania i kreowania wyzwań badawczych oraz naukowej asertywności i odwagi, przekonania, że nie ma projektów nie do wykonania. Mistrza poznaje się nie tylko po dziełach, które po sobie zostawia, ale także po Jego wychowankach, po tym, jak Go przerastają, a Mistrz czuje satysfakcję. Co do wychowanków prof. Bazylego Poskrobko to prawda, wystarczy rozejrzeć się naokoło. Co do przerastania Mistrza... Gdyby Bazyli stał w miejscu to może byłoby to wykonalne, ale On zawsze coś robił, rozwijał się,

rozcigał dobę, miał plany... I choć Jego wychowankowie daleko zaszli, dają świadectwo, z tym przerastaniem Mistrza nie zawsze się sprawdza...

Joanna Ejdyś

Dla mnie Drogi Profesorze nie umarłeś. Byłeś, jesteś i będziesz największym autorytetem, prawdziwym i jedynym Szefem, bardzo ważną osobą, która ukształtowała mnie jako naukowca, żonę, matkę. Wierzę, że spotkamy się u Boga i będziemy razem zjadać ciastka Pani Walentyny.

Bogusia Powichrowska

Dla mnie Profesor był nauczycielem mądrości (tej zawodowej, ale także życiowej), człowiekiem mocno wierzącym w ludzi. Zapamiętam Profesora jako wspaniałego człowieka, dobrego, zawsze chętnego do dzielenia się wiedzą. Zapamiętam Profesora jako „łasuca”, który uwielbiał słodycze – sam o sobie tak mówił J Profesor to .... Profesor. Chociaż w naszym środowisku jest wielu profesorów, wszyscy wiedzieliśmy o kim mowa, gdy mówiliśmy „Profesor” – chodziło zawsze o Profesora Poskrobko

Edyta Sidorczuk-Pietraszko

Ja Profesorowi zawdzięczam to, gdzie jestem zawodowo i osobiście. Profesor pokazał, jak pracować inaczej – w zespole który wzajemnie się inspiruje i szanuje. Dzięki drzwiom przez niego otwartym nawiązaliśmy cenne kontakty zawodowe i przyjaźnie. Fantastyczna była jego szczerą pomoc dla młodych, nie zawsze wiekiem, adeptów nauki. Zapamiętamy go jako człowieka młodego duchem, życzliwego i spełnionego. Dziękuję, że na mojej życiowej drodze mogłam Pana spotkać.

Joanna Godlewska

Profesor to również entuzjasta pracy zespołowej. Pokazał jakie korzyści z niej wynikają. Sprawił, że jego wychowankowie nawet po latach, nawet po zmianach miejsc pracy, nadal ze sobą współpracują, a często też przyjaźnią się. Zawsze można było też liczyć na merytoryczną pomoc Profesora. Pamiętam projekty realizowane w małych gminach w latach 90-tych, kiedy wchodziliśmy do sceptycznie nastawionej do nas sali, a po wystąpieniu Profesora mieszkańcy byli już przekonani do idei zrównoważonego rozwoju i konieczności podejmowania działań w tym kierunku.

Ela Szymańska

Dla mnie Profesor był Mistrzem w specjalności "zrównoważony rozwój". Profesor to wspaniały, życzliwy i kreatywny recenzent naukowy.

Anetta Zielińska

Dla mnie Profesor był wsparciem w rozwoju naukowym - dzięki niemu jestem tu, gdzie jestem.

Halinka Kiryluk

Zapamiętam Profesora jako wielki autorytet naukowy oraz otwartego na ludzi, życzliwego i wspierającego człowieka, dzielącego się z nami swoją wiedzą, czasem i bogatym doświadczeniem.

Profesor współtworzył często piękne rozdziały naszych małych historii, nie tylko naszych pierwszych sukcesów naukowych, inspirując wciąż do działania i twórczych poszukiwań, ale

stworzył przede wszystkim serdeczną, „Naukową” Rodzinę swoich wychowanków, której mam zaszczyt być częścią i w której pamięci wspomnienia o Profesorze będą wciąż żywe.....

Ewa Rauba

Zapamiętam Pana Profesora, jako osobę, która wprowadziła mnie do świata nauki, wskazała kierunek, w którym mogę podążać, wykorzystując zdobytą na studiach wiedzę i nauczyła myśleć jak naukowiec, jak badacz oraz jak dzielić się swoją wiedzą i doświadczeniem z innymi. Zapamiętam także jego życzliwość, szczerłość i dar przekazywania swojej pasji innym.

Barbara Kryk

Zapamiętam Profesora jako osobę o dużych zdolnościach budowania i zarządzania zespołem pracowników, mentora dla wielu osób spoza białostockiego środowiska.

Adam E. Szczepanowski

Dla mnie Profesor był wzorem Profesora przez duże P. Zapamiętam Profesora jako zawsze zrównoważonego, oddanego swojej Żonie, Dzieciom, Wnukom i wszystkim swoim kolegom oraz wychowankom naukowym. Profesor to prawdziwy Przyjaciel, darzący szacunkiem wszystkich ludzi.